

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 30-4-53 17
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

HET AVONTUUR VAN DE

"FLANDRE IMPERIALE"

EEN VOLLEDIG VERHAAL DOOR RAYMOND MACHEROT

IN het jaar Onzes Heren 1723 ligt de « Flandre Impériale », een schip van de Oostendse Compagnie, voor anker in een haven van de Ganges, in India. Alles wordt gereed gemaakt voor de thuisreis.

Op enkele mijlen vandaan maken ook Hollandse, Britse en Franse handelsbodems zich klaar om de steven naar het Westen te wenden. Het gaat er om, éérst thuis te zijn, want wie éérst de haven binnenloopt, verkoopt zijn lading aan de hoogste prijs...

De kapitein van de « Flandre Impériale » is Johan de Boer, bijgenaamd Langbeen, een stevig, rondborstig, Vlaams zeeman.

— Kapitein, de « Saint-Jean-de-Dieu » loopt de rivier uit !

— Almachtig ! Het vierde schip dat voor ons zee kiest ! Als het zo voortgaat zijn wij de laatsten !







De matrozen gaan met verdubbelde ijver aan het werk, weldra zit het ruim barstensvol en loopt de « Flandre Impériale » met alle zeilen in top het zeegat uit... Dat zal een spannende koers worden !...







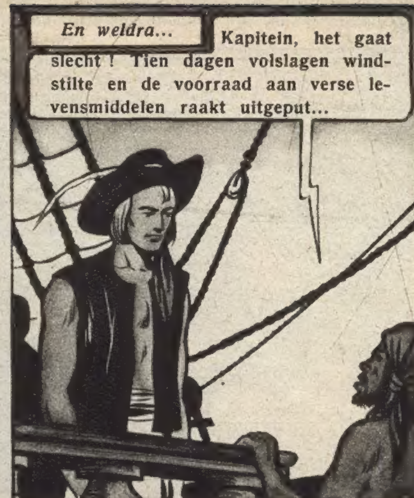







Na drie dagen zwoegen en handig manoeuvreren steekt de « Flandre Impériale » zijn rivalen triomfantelijk voorbij...


Dat is de Kaap De Goede Hoop !


En weldra...
Kapitein, het gaat slecht ! Tien dagen volslagen windstilte en de voorraad aan verse levensmiddelen raakt uitgeput...


Ik heb genoeg van die helse vaart !


Moed, vriend ! Kapitein Langbeen weet wat hij doet en vergeet niet dat er voor ons wat aan vast zit !
Naieveling ! Je weduwe zal de premie krijgen !


Drie weken lang ligt het schip bijna onbeweeglijk. Iedereen is ongerust. Gelukkig komt er dan verandering...
De wind steekt op !


Maar vele matrozen zijn ziek en zelfs vader Hieronymus moet de wacht optrekken...
Ik zal deze reis nog lang gedenken !


De kust van Guinea !


Richt de steven op, Kaboeter, daar zullen we drinkwater indoen...




In dat kokosbos vinden we zoet water !


De bemanning is nauwelijks aan wal of...
Geweerschoten !


Langbeen en zijn matrozen lopen naar de oever...
Verduiveld ! Een Hollander heeft zich langszij de «Flandre Impériale» gelegd.




Het fier Oostends zeilschip werd door de Hollanders buitgemaakt...
Heren, ik ben kapitien Helderweydt, van de Hollandse koopvaardijvloot. Jullie zijn mijn gevangenen...


Je hebt drinkwater opgeslagen op Hollands gebied. Ik moet je boot in beslag nemen.


Langbeen en zijn mannen zullen naar Holland gebracht worden en daar zullen de rechters over hun lot beslissen... Maar de wind en de zee komen de plannen van kapitein Helderweydt dwarsbomen. Het stormt zo vreselijk in het Kanaal, dat hij langs de Britse kust bescherming moet zoeken en ten slotte Dover aandoet...


Ik weet wat je waard ben, Langbeen, en dat je zou weigeren je bemanning te verlaten. Ik wil je niet boeien.


Niet lang nadien loopt Langbeen moedeloos en slecht geluimd over de kaaien van Dover en plotseling besluit hij 't groot avontuur te wagen.
Hé, visser, ik heb je wat te zeggen !


Beiden zijn het spoedig eens...
Ik breng je naar Boulogne, kapitein. In die stad, vlak bij de kaai, vind je een schipper die je verder zal voeren...


Zonder moeilijkheden krijgt Langbeen een paard...

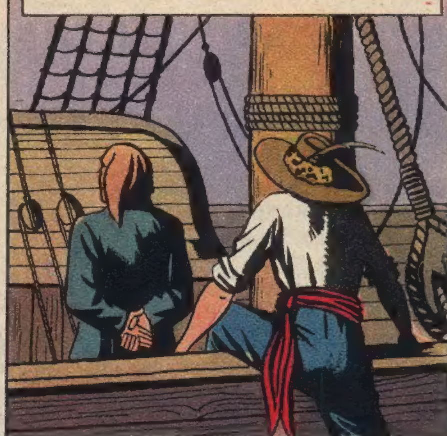

Enkele uren later rijdt kapitein Langbeen als 'n wervelwind naar Oostende.
Ik moet op tijd komen, anders ben ik reddeloos onteerd...


Eindelijk !...
OOSTENDE !!!

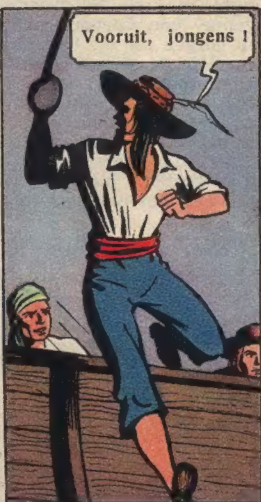

In zijn geboortestad vond kapitein Langbeen dadelijk vissers bereid om mee te gaan...
Met de « Haring Buiz » naar Dover ! Dat God ons helpe !


De volgende morgen in Dover...


Geruisloos snijden twee Oostendenaars de meertouwen van de « Flandre Impériale » over...


Terwijl Langbeen en zijn makkers in alle stilte het schip naderen om het te enteren...


De matroos, die op wacht staat, wordt het zwijgen opgelegd...


Vooruit, jongens !



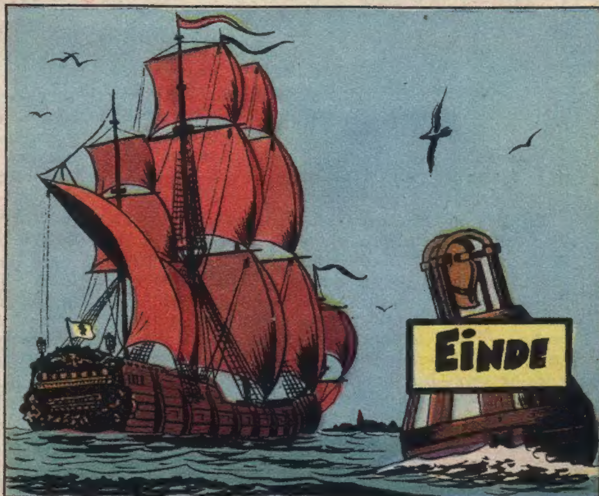

De gevangenen van de « Flandre Impériale » worden door een Oostends matroos bevrijd en met Hieronymus aan het hoofd werpen zij zich in het gevecht...
Maak je klaar, Helderweydt !


Het is niet makkelijk, want de Hollandse kapitein is een verwoed zwaardvechter !...


Uiteindelijk haalt Langbeen toch de overwinning door een krachtige stoot op Helderweydt's schouder.


Na een uur strijden hebben de Vlamingen de Bataven in hun macht.


Kapitein Helderweydt is een ridderlijk man en weet te verliezen...
Je hebt gewonnen, Langbeen. Ik wens je geluk. Ja, ik wist wel, dat je je bemanning niet in de steek liet !


EINDE

NEEM JE FOTO-APPARAAT EN TREK NAAR BUITEN!



FOTOGRAFEREN MET DE ZON IN DE RUG ?

MEN prent het alle beginnelingen in het hoofd : Je moet de zon in de rug hebben wanneer je een foto maakt !

Is dat wel juist ? Met het modern materieel waarover iedere fotograaf thans beschikt, is dit helemaal niet juist en het ware goed deze slogan te verbannen.

Wanneer jij de zon in de rug hebt, krijgen de personen die je wenst te kieken ze recht in het gezicht, knipperen met de ogen



en trekken lelijke gezichten. De landschappen of de monumenten die je aldus neemt, hebben niet het minste relief meer (omdat er geen schaduwen zijn) en ten slotte loop je de kans je eigen schaduw op de gevoelige plaat te leggen ! Knoop het dus goed in je oren : Kiek nooit met de zon vlak in je rug !

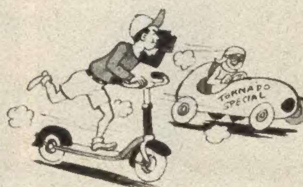
De zon moet op zij staan, pas op deze wijze krijg je diepte in het landschap dat je fotografeert, komt er leven in de personen, en heb je licht én schaduw op het monument dat je vereeuwigt. Het spreekt vanzelf dat je er steeds zorg moet voor dragen, dat de zon niet in je lens zit. Stel je zo op, dat je apparaat in de schaduw blijft.

EEN TEGENLICHTFOTO

JE hoeft er helemaal niet bang voor te zijn, al schijnt het moeilijk. De tegenlichtfoto's zijn altijd interessant. Je bent dus met je gezicht naar de zon gekeerd, voor het maken van deze foto, maar je moet er steeds voor zorgen dat een deel van het onderwerp, dat je wenst te nemen, bv. een huis, een boom, een persoon, voor de zon staat, d.w.z. de zon verstopt. Veel details krijgt men niet altijd op zulke foto, doch het resultaat is steeds verrassend mooi.

VOORWERPEN DIE BEWEGEN

JE broer die loopt, een spanspannende roeiwedstrijd of een paard in galop zijn dingen die je wellicht op de gevoelige plaat wenst vast te leggen. Steeds moet je vermijden bewegende voorwerpen te fotograferen op het ogenblik dat ze je apparaat voorbij gaan en het veld van je zoeker doorsnijden. Door de snelheid van de verplaatsing, loop je gevaar de foto geheel of gedeeltelijk wazig te maken. Je moet de bewegende voorwerpen met je toestel volgen en op het juiste moment op de knop drukken. De stilstaande voorwerpen, op dezelfde foto, zijn nu echter wazig. Hiermee verwezenlijk je beslist het effect van snelheid. Men heeft dit echter reeds zo dikwijls gezien, dat ik niet aanraad er misbruik van te



maken. Tracht liever de bewegende voorwerpen te kieken op het ogenblik dat ze schuin naar je apparaat toe komen, of wanneer ze er zich van verwijderen. De verplaatsing wordt kleiner ten overstaan van het objectief en de uitslag die je hierdoor verkrijgt is veel beter.

IN DE TRADITIE VAN BRUEGHEL EN TIJL



VAN al onze tekenaars is de vader van Suske en Wiske zeker de vruchtbaarste. Buiten « Kuifje » en « Tintin » werkt hij nog mee aan « Ons Volkske », « Ons Volk », « Chez Nous » en de Hollandse « Linie ». Zijn verhalen verschijnen iedere dag in « De Standaard », « Het Nieuwsblad », « La Cité », « De Stem » (Tilburg) en de groep van « Het Rotterdams Nieuwsblad ». Verder verschijnen ze ook in Frankrijk, Zwitserland, enz.

Voorwaar een Vlaming die bewijst dat wij Brueghel en Tijl nog altijd waardig blijven !

Tijdens de laatste weken ontving ik weer drie nieuwe albums en een kleurboek van Willy Vandersteen. De titels van deze albums luiden : « De Koning drinkt », « De Sterrenplukkers » en « De Zondvloed ». Met dit laatste boek opent Vandersteen een nieuwe reeks : « De Avonturen van Judi », een knaap, die in de rijke verbeelding van Willy Vandersteen, het hele Bijbelse gebeuren meemaakte. Het album werd prachtig uitgegeven door Sheed and Ward, te Antwerpen, en verscheen met kerkelijke goedkeuring. Het zal vooral onze lezers en lezeressen interesseren die de lagere school bezoeken en de Bijbel (ofte Geweide Geschiedenis) als leerstof hebben. Anderen zullen er eveneens veel genoegen aan beleven.

Wie de vorige albums van Suske en Wiske gelezen heeft, mag de nieuwe boeken « De Koning drinkt » en « De Sterrenplukkers » niet overslaan. Het eerstgenoemde speelt zich af in een middeleeuwse stad en tante Sidonie speelt de hoofdrol. In « De Sterrenplukkers » is de actie gesitueerd in het hedendaagse Parijs. In het ene kader zowel als in het andere, voelen Willy Vandersteen en zijn helden zich goed thuis. In welk milieu ze zich ook mogen bewegen, overal verzekert Willy Vandersteen boeiende en vrolijke avonturen. « Een album getekend Willy Vandersteen is een garantie voor een gezellige avond, evengoed als een bekend Bourgognemerk uit een goed jaar », verzekerde me een dorpspastoor (die ook een volledige collectie bezit van alle totnogtoe gepubliceerde Vandersteen's). En de man is een liefhebber en kenner, zowel van de Bourgogne als van de Vlaamse leute.

De geschiedenis van deze albums in het kort vertellen, zou je een deel van het leesgenot benemen. Daarom rep ik er geen woord over, en laat je de ontdekking. Het eerste kleurboek van Suske en Wiske is een ideaal geschenkje voor kleine broer of zus die ook reeds de aangeboren zin voor kleuren van ons volk in de vingers voelt tintelen. (Prijs : 20 frs.)

JOHAN.

Victoria presenteert DE HELDHAFTIGE KARAVAAN











(Wordt voortgezet.)



De Kerels van Vlaanderen



TEKSTEN EN TEKENINGEN **VAN BOB DE MOOR**









De hofraadsheer vertelt graaf Karel wat er voorgevallen is. Daarna verrechtvaardigt Robrecht Sneloghe zijn uitdaging. Vervolgens verzoekt Jacob, de "Leeuw„, de graaf de kamp goed te keuren...





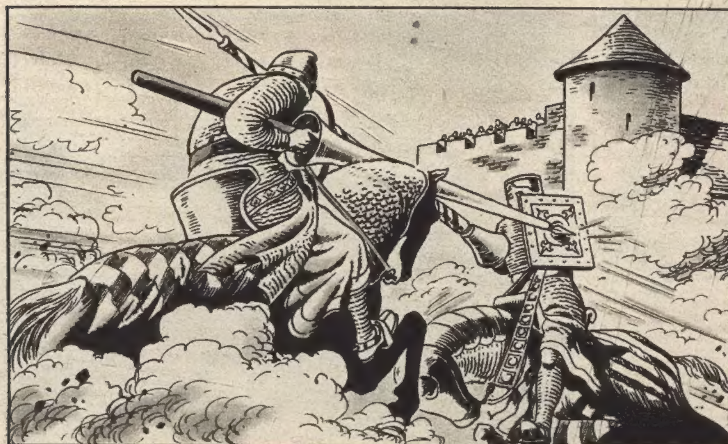


Op het vastgestelde uur verdringt zich een massa volk op het binnenplein van de burcht. De strijders staan aan beide uiteinden van het "Krijt„ en wachten ongeduldig tot het sein voor de aanval gegeven wordt...



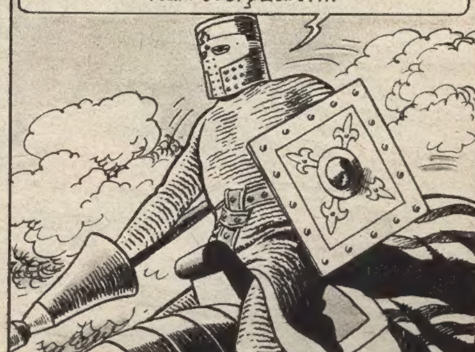






Verscheidene malen rennen de strijders op elkaar in, telkens zonder merkbaar resultaat. Maar bij de zesde loop valt het paard van Robrecht Sneloghe door de schok op de knieen...





(1) STRIJDPERK

(Wordt voortgezet.)

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De Heer van Kleef daagde Henri van Beersel uit voor een duel in het Eksterbos. In afwezigheid van zijn vader, zal Philip zijn familieblazoen verdedigen...























(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

MEIKLOKJES

KOOP meiklokjes ! Geurende meiklokjes, ze brengen geluk ! Op alle straathoeken wordt het je toegeroepen en je kunt moeilijk voorbij zo'n dikke, goedige bloemenverkoopster die handvollen geurende meiklokjes uitdeelt, mits betaling natuurlijk ! Er zijn er zoveel dat je je afvraagt waar al die meiklokjes en al die verkoopsters vandaan komen ?

De heren halen hun portefeuille boven, de dames openen hun handtas, schoolkinderen trekken hun zakken binnenste buiten om enkele geldstukken te vinden en een tuiltje te kopen.

Waarom zouden wij voorbijgaan zonder meiklokjes te kopen ? Je hebt ze toch nodig om ze aan je moeder, je grootmoeder of je meter te schenken ? Neen, zeg niet dat dit alléén door meisjes gedaan wordt, denk niet dat het belachelijk is met bloemen over straat te lopen !

Meiklokjes toveren een glimlach op ieders gelaat, meiklokjes maken iedereen tevreden en gelukkig.

Morgen vieren we het feest van de arbeid en het feest van de Lente, want, het is slechts in Mei en met de witte en rose bloesems dat de Lentefee waarachtig in het land komt.

Schenk meiklokjes om de Lente te begroeten !

KUIFJE

HET RECORD «LIFTEN»



SEDERT de oorlog is het liften in de mode gekomen. Het is een sport en de beoefenaar die geluk heeft, reist prettig en goedkoop. Guy Bergès, een jonge man, vertrok ongeveer acht maanden geleden te Bordeaux en kwam thans in Kaapstad toe. In 220 dagen legde hij 20.000 kilometer af. Ongeveer 17.000 hiervan per auto-stop, 2.000 per vliegtuig-stop (daarvoor doen we ons hoedje af !), 150 per kameel (gelift natuurlijk), evenveel per boot-stop en eindelijk nog 500 kilometer doodgewoon te voet. Hij «stopte» daarbij van tijd tot tijd om... uit te blazen !

Hiermede heeft Guy Bergès het record «liften» op zijn actief !

VOLG DE GIDS !



EEN stuwdam mag de vis niet beletten naar zee te trekken of, van de zee naar de zoetwaterrivier terug te keren. Opdat de zalmen hun gewone reisweg zouden kunnen gebruiken, dwars door de stuw, heeft een ingenieur volgend systeem uitgewerkt : langs een smalle gang kunnen de zalmen door de afsluiting heen geraken en dit ondanks de sterke stroming, door met de staart beurteling op de ene, dan op de andere boord te slaan. Maar, ze moeten dit kleine kanaal ook vinden. Daarom plaatste de ingenieur een reeks electroden voor de stuw, waar een electrische stroom door gaat. Hier kan de zalm niet verder en komt automatisch in het kleine kanaal terecht.

WAT AL AUTO'S !

VOLGENS de statistieken welke in de U.S.A. gepubliceerd werden, rijden er, op dit ogenblik 83.000.000 auto's op de wereld. De Ver. Staten staan eerst op de lijst met 52.000.000, dan komt Engeland, vervolgens Canada en Frankrijk.

IS DAT NOG MENSELIJK ?



IN Los Angeles bleef een autobus acht volle minuten op de voet van een jong meisje staan omdat de autobusbestuurder zich verschool achter het reglement dat voorschrijft, dat het verboden is de bus nog te bewegen wanneer een ongeluk veroorzaakt werd. De toepassing van het reglement naar de letter zou belachelijk zijn indien men de teen van het meisje niet had moeten afzetten... De compagnie zou er veel beter aan doen haar bedienden enkele lessen in de « menselijkheid » te geven !

DE RING VAN JEANNE D'ARC



EEN Brits verzamelaar, die een landgoed heeft in het stadje Turbie (nabij Monaco), overhandigde aan de burgemeester van het stadje de ring van Jeanne d'Arc. Zij gaf deze ring, op het ogenblik dat ze de brandstapel besteeg, aan haar biechtvader. Deze gouden ring ging van de ene verzamelaar naar de andere en werd thans, dank zij de hoffelijkheid van dr Hasson, overgebracht naar de kapel van Saint-Jean de la Turbie, waar iedereen hem bewonderen kan.

GEEF ME EEN SIGARENBANDJE...



MOLENAAR, een stoere Volendammer, begon nu acht jaar geleden met het verzamelen van sigarenbandjes. Hij kreeg er zoveel bij elkaar, dat het niet mogelijk was ze in albums te kleven. Toen kwam hij op een origineel idee : hij plakte ze tegen de zoldering en de muren van zijn huiskamer. Niet kris, kras, doch rekening houdend met de vorm en de kleur van de verschillende bandjes. Het werd een echt mozaïek, zoals je op de foto zien kunt. Heel het huis van Molenaar, van zolder tot kelder, is er thans mee behangen. In het geheel waren daarvoor 860.000 sigarenbandjes nodig ! Van geduld gesproken...

PARIJS-BRUSSEL

STERCKX onvrijwillig slachtoffer van zijn beste vriend

EEN leidersgroep van 11 man slingerde zich aan het eind van de 300 km lange Parijs-Brussel de lanen van Terkamaren-Bos in. Acht Belgen, twee Fransen en één Italiaan, de athletische, donkere Petrucci. Hun ogen, verschroeid van zon en wind, begonnen in het gezicht van de eindstreep plotseling te glanzen; hun vermoeide ruggen rechtten zich als een spanveer; hun benen werden soepel en licht. Zij begluurden elkaar ! Het was het koortsige moment waarop de gunstige positie voor de sprint werd gezocht. Een korte wijle wriemelden zij als kleurrijke marionetten door elkaar. Dan plaatste de kleine, schrale Fransman Diot heel bezijds van de weg een splijtende demarrage. De sprint was ingezet !

In Diot's wiel hing de Italiaan Petrucci. Hij bleef er in schuilen, één oog op de Fransman, het andere op de tegenstanders naast hem gericht. Posities werden gewonnen en verloren. De « trekpaarden » gleden terug. De zuivere sprinters rukten naar voren, gereed om het eindschot in een uiterste samenballing van alle krachten uit hun brandende ledematen te vuren.

In het midden van de weg schoof Schotte snel naar voren. Rechts van hem reed Lode Anthonis, met in diens wiel zijn boezemvriend, de razend snelle Ernest Sterckx.

Nog 100 meter ! Diot was nu helemaal van het voorplan weggevaagd. Petrucci, Schotte en Anthonis streden ongeveer op één lijn. Sterckx, uiterst rechts, klom snel in het wiel van Anthonis. Hij klom naar diens as, schoof naast zijn braket, naast zijn voorwiel. Plotseling stootte Sterckx tegen Anthonis' gespreide arm, verloor het evenwicht, scheerde naast de toeschouwers door, bleef ergens haperen en verloor de kadans.

Petrucci spurtte snel van Schotte weg en won met ruim twee lengten voorsprong !

Sterckx en Anthonis vielen elkaar zwijgend, als verstard in hun rampspoed om de hals. Tranen biggelden van hun wangen ! Deze kleine tragedie in de wielersport greep de omstaanders aan : Nest Sterckx, de bliksemsnelle Nest Sterckx werd van zijn tweede zege in Parijs-Brussel door een jammerlijk toeval beroofd. Een toeval waar, tot overmaat van ramp, juist zijn beste vriend, onvrijwillig, de hand in had !



De ontgoochelde Van Steenbergen in Ter Kameren Bos.

De man die moest winnen...

WAS de jachtige, incidentrijke finale het grote gebeuren uit deze Parijs-Brussel ? Onzes inziens niet ! Zij vormde een hoogtepunt, inderdaad, en zij was hartroerend in haar voor de Belgen jammerlijke ontknoping.

Maar de grote, de alles dominerende gebeurtenis was zij niet. Die gebeurtenis lag 23 km. vroeger ! Bij de bandbreuk van Van Steenbergen !

Rik wilde Parijs-Brussel te allen prijze winnen ! Hij verklaarde het aan iedereen ! En alle renners en journalisten, die weten tot wat een geprikkelde Van Steenbergen in staat is, zeiden onder elkaar : « Rik zal niet te kloppen zijn ! »

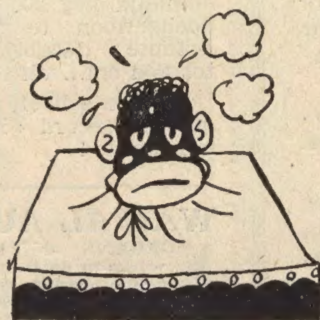
Doch hij werd geklopt ! Want waarheid is dat in het meedogenloze beroep van en wielrenner een spijkertje van niemendal sterker is dan leeuwenmoed. Een simpele bandbreuk prikt de steilste verzuchtingen dood...

MARIO

BOKSEN

TWIST EN NEDERLAAG

DOOR.. 918 GRAM !



DE negerbokser NORMAN HEYES werd te Parijs veeleer door een Turks bad, dan door zijn tegenstander, de Noordafrikaan, CLAUDE MILAZZO, geklopt...

Een Turks bad ? Inderdaad ! Toen de neger zich 's morgens liet wegen, bleef de naald van het weegtoestel op 74,400 kg. staan. Bij de bokswedstrijden is het de gewoonte, dat er voor bepaalde kampen vooraf tussen de twee mededingers een gewichtgrens wordt vastgesteld, die geen beiden op de dag van de kamp mag overschrijden. Voor de wedstrijd Heyes—Milazzo was die gewichtgrens 73,462 kg., zodat de Amerikaan 918 gram te véél woog.

Er ontstond direct een groot kabaal. De Amerikaanse neger verklaarde, dat hij niet zou boksen indien men aan die « paar grammen » aanstoot zou nemen.

— Ik weeg trouwens niet zoveel, verklaarde hij, dat weegtoestel werkt niet nauwkeurig !

DE tegenstander Milazzo beweerde echter van zijn kant, ook niet te zullen boksen, indien de neger de aangegane verbintenis niet zou eerbiedigen.

Na veel over en weer gepraat, gaf Heyes toe. Hij kreeg tot 's namiddags kwart voor vier tijd om het overtollige gewicht weg te werken. Heyes stevende overwijld naar een turnzaal, deed er krachtslopende oefeningen en sprong in de koord tot het zweet hem van de lenden droop. Maar... hij had slechts een honderdtal grammen aan gewicht verloren. 's Middags nam hij geen maaltijd en zocht redding in het laatste middel om « snel te vermageren » een stoombad, veelal een « Turks bad » genaamd. Na de derde kuur, en nadat de neger nog erger had gezweet dan een paard dat de hele dag de ploeg had getrokken, had hij nog maar 750 gram ingeboet...

Nu verklaarde Milazzo zich echter accoord...

Doch het was een krachteloze, een uitgeputte Norman Heyes die tegen Milazzo de handschoenen kruiste. Na twee ronden droop hij reeds van het zweet, en zijn krachteloze armen zochten tevergeefs de tegenstander op afstand te houden. Hij werd geklopt als gevolg van de afmattende baden...

Hou je van de Dieren?



Onze nieuwe rubriek heeft werkelijk veel succes. Ziehier een stukje van onze vriend Victor Gijselinck, een schippersjongen uit Brugge. Victor Gijselinck mag een titel kiezen uit de albums van Cuvelier en Jacobs. Zohaast ik zijn kaartje ontvangen heb, wordt het album opgezonden. Ik verwacht weer veel goede inzendingen.

SCHRIJF NOG VANDAAG !

KUIFJE.

PIERKE, MIJN MERELKE

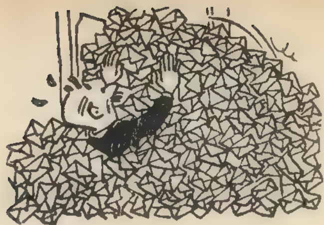
AAN mijn meester heb ik een merel gekregen. Het beestje begon me stilaan te kennen en ik kon er goed mee omgaan en mee praten; 't was juist of het met verstond. Op zekere morgen, in de vaart van Brussel-Charleroi, kuis ik zijn kot en ineens, wip ! Hij was gaan vliegen. Daar vloog hij, m'n schone merel ! Alle gedachten woelden door mijn hoofd. Maar, 't merelke maakte een toertje en zette zich weer op het schip. Ik ging naar hem toe, hij keek eens naar me, en hoep, ik had hem weer te stekken. Ik zette hem terug in zijn kooi en Pierke keek me aan als wou hij zeggen « Mag ik nu eens geen luchtje scheppen, vriend ! »

Ik meen dus dat dieren van hun woningen houden. Kuifje, onze merel schuifelt, raad eens welk wijsje ? « Zie de gij mij gere »...

Victor Gijselinck, Brugge.

BEN JE TEVREDEN OVER KUIFJE ?

Toon je blad dan aan je vrienden die het nog niet kennen !



BRIEVENBUS

MANUELA BOURGEOIS van Antwerpen *zou een adres willen waar men aan geschriftontleding doet. Ik kan je er geen aanbevelen, Manuela, omdat ik met die geleerden niet in contact ben. Kijk eens goed in de advertentie-rubrieken van de kranten, daar verschijnen wel aankondigingen van dergelijke bureaux. Je kunt er dan misschien eens een paar aanschrijven. Met mijn beste groeten.*

JAAP KONINGSBERGER, Rijnsburgerweg, 36, Leiden, Zuid Holland, *zou alle vorige jaargangen van Kuifje willen bezitten, omdat « daar zulke machtige verhalen instaan » zoals hij schrijft. Welke Hollandse lezer heeft een voorstel te doen aan onze vriend Jaap?*

FERNAND ROSSY van De Panne *is een vrolijke gast. Hij zond me enkele raadsels, waarvan ik er hier twee overneem:*

Welk is het ongelukkigste dier?

(De mot want 's winters moet zij in de badpakken kruipen en 's Zomers in de pelsmantels.)

Welke ring draagt men niet?

(De Haring).

Wanneer stuur je er me nog enkele, Fernand?



HOLLAND NOG BAAS

HET jongste voetbalderby Holland—België werd met 2—0 door onze landgenoten gewonnen. Daarmee staan wij echter nog lang niet gelijk! Nederland behaalde in de 76 tot hiertoe betwiste wedstrijden met België reeds 35 keer de zegepraal; België slechts 25 maal. Men speelde 16 keer onbeslist.

In de na-oorlogse periode traden reeds 54 Belgen in het Derby der Lage Landen aan. Mermans en Lemberechts speelden er 't grootste aantal: 12.

Tot hiertoe werden aangeduid:

12 maal: Lemberechts en Mermans.
11 maal: Anoul.
10 maal: Carré.
8 maal: Meert en Mees.
7 maal: L. Aernoudts en Fr. Chaves.
5 maal: Coppens (Mechelen), Daenen, Thirifays en Van der Auwera.
4 maal: De Buck, De Cleyn, Henriet, Pannaye, Puttaert, Vaillant, Van Steelant en Coppens (Beerschot).
3 maal: Van Brandt en Vercammen (Lyra).
2 maal: Bensch, Boogaerts, Devos, Diricx, V. Erroelen, Gillard, Govard, Maertens, Paverick, Sermon en Van den Audenaerde.
1 maal: Appeltants, A. De Hert, Mannaerts, Matthijs, Melis, Moës, Mordant, Reyniers, Saeren, Thijs, Valet, Van Gestel, Van Kerckhoven, Janssens, Seghers, Huysmans, Dries, Van Steen, Van Vaerenberg, Verbruggen, Vermeulen.



MERMANS NAAR SPANJE?

IN de Nederlandse hoofdstad geraakte, ter gelegenheid van het derby, het gerucht in de wind dat Mermans begin Maart een nieuw aanzoek heeft gekregen om in Spanje als beroepsvoetballer op te treden. Niet in Barcelona ditmaal, maar in Madrid.

De inleidende voorwaarden voor een eventueel transfert waren de volgende:

1. Anderlecht zou een schadeloosstelling van twee millioen Belg. franken ontvangen.
2. Mermans zou bij de handtekening een premie ontvangen van een half millioen.
3. Er zou hem een maandvergoeding van 15.000 peseta's (ongeveer 19.000 frs.) worden uitbetaald.
4. Met de overwinningspremiën, de verplaatsingskosten, de oefenpremiën enz... zou die maandwedde op ongeveer 300.000 frs. kunnen worden geschat.
5. Het contract zou over drie jaar lopen.

Maak de rekening en overweeg dat Mermans momenteel als bediende te Deurne vier duizend frs. in de maand verdient.

MEISCHE MORGENSTOND

WAT is de Meester wijs en goed
Die alles heeft gebouwd,
En nog in wezen blijven doet
Wat 's menschen oog aanschouwt.

DIE 's werelds wijden ommering,
Nooit uitgewaakt, bewaakt;
En door gepaste wisseling
Het zoet nog zoeter maakt.

NU is de Winter dor en schraal
Met al zijn onlust heen,
En d' aarde heeft voor deze maal
Haar lijden afgeleeën.

DIES is de tijd weerom gekeerd,
Waarin natuur verjongt,
Haars milden Scheppers goedheid eert,
En met zijn gaven pronkt.

Dirk Rafaelsz. Camphuysen.

WERELDRECORDS GENOEG

EEN Zwitsers blad heeft uitgerekend, dat er in de verschillende takken van sport in totaal 558 wereldrecords worden erkend. De motorsporten hebben daarin het leeuwenaandeel (217), eerst daarna komen athletiek (86) en zwemmen (56). Alleen al in 1952 werden 141 wereldrecords verbeterd.

Clubleiders, ahoi!



EEN KUIFJESFEEST TE BRUSSEL

DE clubleden worden uitgenodigd op een clubfeestje in ons KUIFJE's THEATER, Lombardstraat, 24, DONDERDAG a.s. 21 MEI om 14.30 uur. Er wordt gezorgd voor een aangenaam programma. Om deel te nemen volstaat het per briefkaart een gratis toegangsbewijs te vragen.

CLUBLIJSTEN VOOR MAANDAG INZENDEN!

VORIGE week richtte ik een oproep tot al de leiders van de KUIFJE's CLUBS om me de lijst van al hun leden te sturen. De meeste clubleiders hebben daaraan gevolg gegeven. Er zijn echter nog enkele afdelingen die in gebreke bleven. Wie zijn ledenlijst niet ingezonden heeft vóór Maandag, zal niet uitgenodigd worden op de verschillende feesten en uitstapjes, die overal zullen worden ingericht.

HOE WORDT MEN LID?

WIE abonné is van ons blad, hoeft slechts zijn aanvraag tot lidmaatschap in te sturen met een pasfoto en volgende gegevens: volledige naam en voornaam, juist adres en geboortedatum. Wie geen abonné is, voegt 10 frs., als inschrijvingsgeld, toe aan zijn aanvraag. Het prachtig clubkenteken kost 10 frs. HOLLANDSE LEZERS richten hun aanvraag tot onze Hollandse vertegenwoordiger: dhr. RAAT, Singel, 231, DORDRECHT.



EEN PINT BIER DIE DUUR BETAALD WERD



GERMAIN DERYCKE verloor de Ronde van Marokko wat er op schijnt te wijzen, dat diegenen die beweren « Germain is geen Ronderenner » gelijk krijgen. Men mag dus op hem niet rekenen voor de Ronde van Frankrijk.

Hoe Germain Derycke de Ronde van Marokko verloor? Een eigenaardige geschiedenis. Op een gegeven ogenblik weigerde de Noordafrikaan Driss Abdessalem, die met Germain Derycke reed, de leiding over te nemen en... die twee begonnen met hun fietspomp te duelleren.

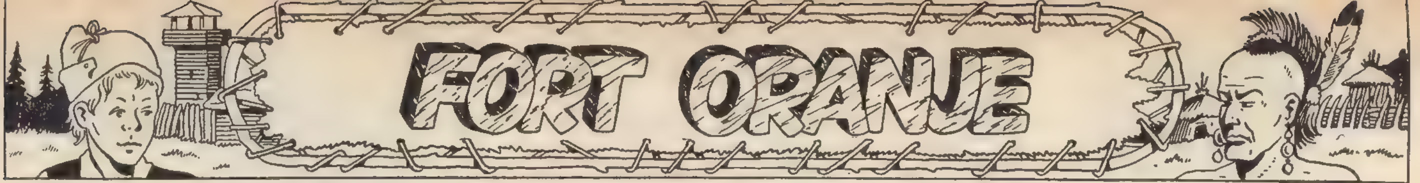
De Arabieren juichten geestdriftig toe...

Toen kreeg onze vriend een slag op het achterhoofd en dat vond hij té erg. Germain Derycke kruiste de benen en ging in een herberg een pint drinken... kwestie van wat troost te vinden! En zo kreeg hij drie minuten achterstand, verloor zijn mooie trui en de overwinning van de Ronde van Marokko. In bankbriefjes uitgedrukt betekende dit een verlies van twintig duizend frs.

Nooit zal de prachtige overwinnaar van Parijs-Roubaix een pint bier zo duur betaald hebben!

KUIFJE

KUIFJE (weekblad). Lombardstr. 24, Brussel. - Uitgever: R. Leblanc. KUIFJE-HOLLAND Singel, 231, Dordrecht.



Tijl en zijn gezellen varen naar Amerika. Na enkele rustige weken, breekt er muiterij uit. De leider van de opstand is de bootsman ..























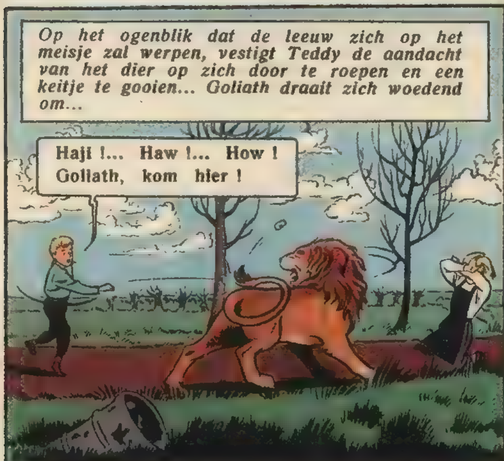


(Wordt voortgezet).

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

Goliath, de grootste leeuw van het Cirkus Tokburger, is uit zijn kooi ontsnapt. Door een kogel getroffen holt het dier door de straten van het stadje. Een klein meisje verkeert in doodsgevaar...



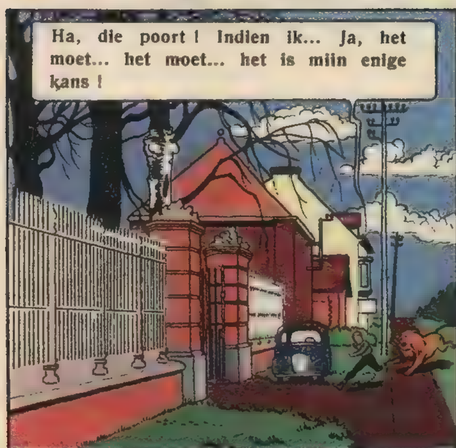






















(Wordt voortgezet.)

TEXAS SLIM

ROMAN VAN MARCEL ARTIGUES

GEILLUSTREERD DOOR REF

NOG EEN MYSTERIE !

TEXAS SLIM was niet de enige die Dokter Evans had zien komen; van uit alle hoeken van de ranch kwamen de cowboys aangelopen. Er hing een wonderlijke stilte in de lucht; iedereen hield zijn adem in...

Een ogenblik bekeek Evans de gezichten, die naar het zijne opgeheven waren, en de ogen die hem angstig en vragend tegelijkertijd aanstaarden. Iedereen hing aan zijn lippen toen hij zei :

— Hij is gered !

Men hoorde toen een langgerekt gefluit... De cowboys waagden het eindelijk weer te ademen.

— Ja, hernam de chirurg, Old Bear Terry is gered. Die oude is zo taai als leer. Nooit zag ik een gewonde die zoveel weerstandskracht bezat. De wens en de wil het te overleven zat hem werkelijk in iedere vezel. Ik wil jullie niet beledigen, jonge lui, maar de generatie van jullie grootvaders kan jullie beslist een lesje geven ! De operatie is gelukt en, wat nog beter is, Old Bear Terry zal zijn been behouden ! Het ging niet zonder moeilijkheden; het was de zwaarste operatie van heel mijn carrière, doch het is achter de rug. Binnen enkele weken kan Old Bear Terry zijn been bewegen en over vier maanden zal hij weer gaan...

Normaal zouden de cowboys, bij het horen van dat prachtig nieuws, rauwe kreten van blijdschap uitgestoten hebben, ze zouden met hun stetsons hebben gezwaaid, elkaar omhelsd hebben en een wilde stepdans begonnen zijn. Nu was er van dat alles niets te bespeuren, want ze vergaten niet, dat er niet ver van hun levende, een dode vriend lag. Old Bear Terry was gered, doch Tommy Henslow was naar de Eeuwigheid vertrokken en daarom hadden ze het recht niet uitbundig te zijn waar O'Morrigan bij stond.

De grote luitenant had dit wel opgemerkt en hij was er zo door geroerd, dat hij met zijn hand iets wegstreek wat wondergoed op een traan geleek... Een luitenant van de Criminele Brigade die weende, dat had men nog niet vaak gezien ! Hij kreeg dan ook van de cowboys evenveel krachtige handdrukken als Dokter Evans.

O'MORRIGAN KRIJGT ER NIETS UIT !

TANTE JEANNE en de jongens waren terug naar het ziekbed van Old Bear Terry gegaan, doch deze laatste was nog niet uit zijn verdoving ontwaakt. Dokter Evans besloot Miss Burgess achter te laten om z'n patient gedurende de eerste dagen te verzorgen. Daarna zou deze naar de kliniek van San Antonio gevoerd worden om daar volledig te herstellen.

Luitenant O'Morrigan had meer te doen dan te treuren om zijn overleden vriend en hij begon dan ook met de ondervraging van de gangsters.

Het resultaat daarvan was alles behalve schitterend. De bandieten hielden zich aan de voorgeschreven regel en zwegen als vermoord. De luitenant had het natuurlijk vooral op Alek Tamyras gemunt, maar uit die schurk was niets te krijgen.

— Ik schiet hem ter plaatse neer ! schreeuwde O'Morrigan na afloop van die vermoeiende karwei. Het zag er eerder naar uit of O'Morrigan zou ter plaatse neervallen van opwinding...

— Maar, vervolgde hij, we zullen die rekels wel doen bekennen. Laten we eens even kijken hoe de zaken staan. Het is vrijwel zeker dat we hier een belangrijk deel van de organisatie in handen hebben. De rol van deze schurken bestond erin de verbindingen te verzekeren, bevelen en ook het nodige materieel aan te voeren voor de aanslagen. De saboteurs moeten we echter in de petroleuminstallaties zelf zoeken... En zeggen dat heel het plan uitgestippeld was op de papieren, die Alek verbrandde in de schouw van zijn kamer in Blue Paradise. Dit plan, waardoor ons werk in een paar uren zou afgelopen zijn, is nog slechts een hoopje asse... Wellicht zelfs dat niet meer, want bij Miss Carpenter is alles zo vreselijk keurig. Ik ben er haast zeker van, dat ze de schouw heeft laten schoonmaken.

HAD BEN DOERSKI EEN HELPER ?

DE Grote Chef zal er wel voor zorgen dat de actie, na een reorganisatie, voortgezet wordt. We hebben hem, dank zij jou en Koen, een flinke slag toegebracht, maar hij zal zich niet gewonnen



Koen en zijn vrienden, Texas Slim en de politie van San Antonio, strijden tegen een machtige misdadigersbende, die de petroleuminstallaties saboteert. Dokter Evans komt per helicopter op de ranch toe om Old Bear Terry te opereren. O'Morrigan vraagt zich af waar Ben Doerski, de moordenaar van Henslow, gebleven is?...

geven. Wel integendeel! Zo vlug mogelijk zullen ze opnieuw aan het werk gaan en de eerste bedreigde exploitatie is die van Lucky Fountain, vermits men Ben niet zonder reden in deze streek neerliet. Ik ben vast besloten naar de plaats te gaan waar hij Tommy Henslow neerschoot. Ik wil daar een grondig onderzoek instellen. Kun je me de juiste plaats aanwijzen, Texas Slim?

— Zeker, antwoordde deze en hij liet voor eenmaal Buddy thuis en steeg in de auto van O'Morrigan, die gevolgd door heel de karavaan, vlug in de richting van het woud vertrok.

Het terrein werd meter na meter afgezocht. Eerst tevergeefs, doch na herhaalde pogingen, deed men op enkele afstand van de plaats waar Tommy neergevallen was, een interessante ontdekking. In een kleine inham, aan de voet van een rots, vond men de sporen van een verbrande parachute. De specialisten, die O'Morrigan vergezelden — en die uit één haarpijl heel de mens konden « wedersamenstellen » — wisten nu dadelijk te vertellen dat niet één maar twéé mensen die parachute hadden vernietigd. Ongelukkig genoeg waren de sporen van die twee uitgewist aan de uitgang van de kleine grot... Een ding stond nu echter vast: Ben had een medeplichtige die hem, hoogst waarschijnlijk, daar had opgewacht om hem te helpen bij het opruimen van de valscherm en hem nadien had meegenomen...

— Meegenomen, doch waarheen? vroeg O'Morrigan. Die schurk werd hier niet neergelaten om dadelijk weer uit de streek te verdwijnen! Neen, m'n intuitie en m'n verstand zeggen me, dat hij hier nog is. Hij is hier op dit ogenblik, maar heeft zich verborgen; hij weet dat het ongezond zou zijn zich op dit moment te vertonen. Hij weet dat zijn handlangers gevangen genomen zijn, want, twijfel daar niet aan, Texas Slim, hij is ingelicht over al hetgeen er in de streek omgaat en weet nauwkeurig wat er in de Old Fellows Ranch gebeurd.

Dat heb je trouwens zelf herhaaldelijk ondervonden! De bandieten hebben hier ergens een schuiloord, doch waar? Bighorn's Hotel? Dat is nu wel uitgesloten. We zijn er met de « fijne kam » doorgegaan. Neen, we moeten in een andere richting zoeken... Maar, in welke richting? Dat is de knoop!

WE HALEN HET NET DICHT!

OM hun geweten helemaal gerust te stellen, hielden ze een ware klopjacht om en rond de grot, maar het was alles tevèrgeefs. Eindelijk keerden ze naar de ranch terug.

— Nu rijden we naar San Antonio, zei O'Morrigan, en ik verzeker je dat we alles zullen in het werk stellen om met de bende op te ruimen. Ik ben er ook van overtuigd dat, dank zij de inlichtingen van Koen, die beruchte boodschapper van Blue Paradise die, zoals Tamyras het uitdrukte « zeer goed gezien is in sommige wijken van de stad », niet lang meer op vrije voeten zal lopen. Van Ben Doerski maak ik een persoonlijke zaak! Je raadt wel waarom. Dank zij onze archieven is het mogelijk uit te vissen met welke personen die kerel in betrekking staat en, de duivel hale me, indien we het net niet langzaam maar zeker dicht halen en die schurk inrekenen. Ja, we hebben nog veel werk voor de boeg, wij officiëlen. Maar, m'n beste Texas Slim, de taak die jij zo prachtig begonnen bent is niet afgelopen. Ik ga je het middel aan de hand doen om ze voort te zetten en ditmaal niet meer als « amateur ».

NOG MEER VERRASSINGEN?

KOEN, die de voorbereidingen tot het vertrek van de luitenant en zijn helpers bijwoonde, zag toen nogmaals een scène uit het Oude Westen, het Westen van zijn dromen, herleven. De luitenant had een officieel document gereedgemaakt en ondertekend waarbij Texas Slim gemachtigd was, hulp en bijstand te verlenen aan de politie en hij alle personen, welke voor zijn dienst nodig waren, mocht recruteren...

— O Texas Slim! riep Koen, je draagt geen nikkelen ster op je borst en aan je gordel hangen nog geen twee Colts 44, maar toch ben je nu een sheriff! En al de kerels die je zult aanduiden om je te helpen zijn deputies-marshals, net als in de goede tijd der grote helden!

— Nu ben je zelf een van die deputies-marshals, zei O'Morrigan lachend, en één van de besten nog wel. Het spreekt vanzelf dat ook tante Jeanne en Mickey Yellowhills daartoe behoren.

De twee jongens vlogen O'Morrigan om de hals en tante Jeanne lachte zuurzoet en gaf de luitenant een stevige handdruk.

— Ik ga op de duur nog geloven, dat Koen gelijk had en dat alle schrijvers van avonturen in de Far West gelijk hebben. Misschien heb ik zelfs altijd van het avontuur gehouden zonder het te weten...

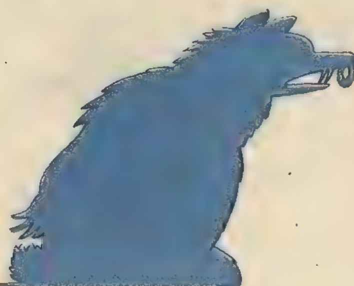
— Die geschiedenis zal me nog heel wat verrassingen bezorgen, riep O'Morrigan... Hij zou dit vrij spoedig ondervinden...

(Wordt voortgezet.)

rtgezet.)

Zo ontstond de "Watermuziek"







« HIJ IS DE GROOTSTE COMPONIST DIE OOIT LEEFDE EN IK ZOU OP ZIJN GRAF WILLEN KNIELEN. »

... zei Beethoven over Georg Friedrich Händel.

★

HAENDEL werd geboren op 23 Februari 1685, te Halle, in Duitsland en speelde als achtjarige bengel zo prachtig op het orgel, dat Zachow, een bekend muzikant uit die tijd, hem meenam en inwijdde in al de geheimen van de compositieleer. Toen Georg Friedrich zestien was, leidde hij het stadskoor en dirigeerde het orkest van de Latijnse school.

JE WORDT ADVOCAAT !

VADER Händel, een welstellend barbierchirurg, voelde helemaal niets voor de muziekstudies van zijn zoon. « Je wordt advocaat », zei hij. Georg Friedrich werd advocaat, doch liet reeds in 1703 zijn rechtspraktijk varen om zich geheel aan de muziek te wijden.

HIJ HANTEERDE DE DEGEN ZO GOED ALS DE STRIJKSTOK

GEORG FRIEDRICH ging naar Hamburg, omdat de operawereld hem aantrok. Hij was groot, mooi, blond en zijn blauwe ogen keken vrolijk de wereld in. Met zijn vriend Mattheson speelde hij klavier en orgel. Mattheson was eveneens een veelbelovend talent, doch werd door Händel in de schaduw gesteld en kon dit niet verdragen. Zo gebeurde het, dat beide jongelui de degen trokken en duelleerden, tot grote ergernis van de stijve Hamburgers. Händel won het gevecht. Hij trok naar het Zuiden dat hem lokte.

DE WEDDENSCHAP MET SCARLATTI

IN Florence en Venetië werden de eerste opera's **Rodrigo** en **Agrippina** van Händel opgevoerd, en hadden een overweldigend succes. Het is hier dat de Duitser de levenslustige Scarlatti ontmoette. Ze gingen een weddenschap aan om het mooiste en beste klavierspel. Händel won en Scarlatti juichte hem lang en hartelijk toe. Het beviel Georg Friedrich best in Italië, en zo prins Ernst August van Hannover hem niet naar Londen gelokt had, ware hij er wellicht gebleven.

HIJ WAS NIET ZO MAKKELIJK

HAENDEL was een mooi en zwierig gentleman en werd te Londen met vreugde begroet, alhoewel er de Italiaanse opera's hoogtij vieren. De kristalheldere, meeslepende muziek, sprankelend van leven en toverkracht won alle harten. Bach en Händel worden dikwijls in een adem genoemd, omdat ze uit dezelfde tijd stammen en beiden geniale meesters zijn, doch Bach bleef met al zijn genie de goedige, spaarzame huisvader, die slechts in kleine kring gekend en geëerd was.

Händel was de « seigneur » die de wereld veroverde door zijn muziek en zijn verschijning. De grote componist had echter geen zachtzinnig karakter en, in de wandeling, noemde men hem « De Beer ». Toen een gevierde zangeres op zekere dag weigerde te zingen zoals hij dat wenste, schold hij als een ketter. Maar zij was een temperamentvolle Italiaanse, en lang niet op haar mondje gevallen...

— Even kijken wie hier de baas is, zei Händel, hij tilde haar op en hield haar zo lang uit het venster, tot ze zich gewonnen gaf.

GOD SAVE THE KING

HAENDEL had veel succes in Londen, maar de Italianen, die er voor zijn komst het muziekleven beheerst hadden, hielden niet op tegen hem te intrigeren. Ze haalden uiteindelijk hun slag thuis. De opera-buffa kwam in de gunst en Händel moest nu zelf directeur spelen om zijn eigen opera's te kunnen opvoeren, en... hij was een slecht zakenman ! Hij verspeelde zijn groot fortuin en op twee en vijftigjarige leeftijd was hij doodarm en stervensziek. Toch gaf hij zich niet gewonnen. Hij dirigeerde en componeerde met een onverwoestbare energie. Als Londen in die tijd als oratoriastad (Händel componeerde dertig oratoria) heel de wereld door beroemd was, was dit te danken aan Händel die koor en orkest op volmaakte wijze wist te leiden.

In opdracht van koningin Anna, componeerde hij het **Te Deum** ter gelegenheid van de Vrede van Utrecht, hij is de componist van het **God save the King** (1746), en het **Rule Britannia.** Tot begroeting van de thuiskomende Marlborough (ja, die van het liedje), componeerde hij **Judas Maccabäus.**

DE WATERMUZIEK

JE kent de fijne **Watermuziek**, daarvan ben ik overtuigd. Ziehier hoe ze ontstond. De koning van Engeland hield veel van Händel en had hem tot hofcomponist benoemd. Vorst en componist waren even opvliegend en even koppig. Zo gebeurde het, dat ze duchtig ruzie maakten, elkaar « vierkant » de waarheid zegden en boos uiteen gingen...

Händel kon echter nooit lang boos zijn, en toen hij hoorde dat de koning op de Theems zou gaan varen, kreeg hij een idee... Toen de boot van de koning in het midden van de rivier was, stak er een andere boot van wal met een volledig orkest aan boord. Daar druppelden de eerste tonen van de **Watermuziek** zuiver en licht over het water. Onnodig hieraan toe te voegen, dat de vrede tussen vorst en kunstenaar weer gesloten was.

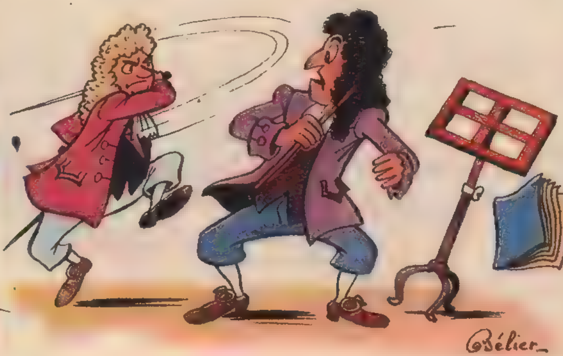
« LICHT UND GLANZ VERSINKT IN DIE NACHT »...

is een der laatste composities van de grote meester. Het was het lied dat hij voor zichzelf schreef, want hij werd stilaan blind. Zelfs blind dirigeerde hij nog ! Georg Friedrich Händel stierf op 14 April 1759, op de vooravond van een groot concert dat hij zou dirigeren. Toen was Wolfgang Amadeus Mozart, wiens wegbereider hij onbewust geweest was, drie jaar oud.

Een anecdote : Vraag de gewone Engelsman wie de grotste Britse componist is, en hij antwoordt je spontaan : Georg Friedrich Händel !...



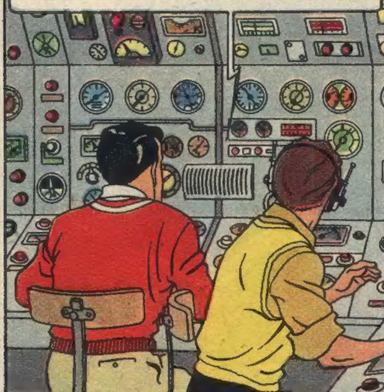




HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Een machtige organisatie, die de Zwarte Toren als basis uitkoos, dreigde Parijs te vernietigen, indien de regering haar geen reusachtige som zou geven..



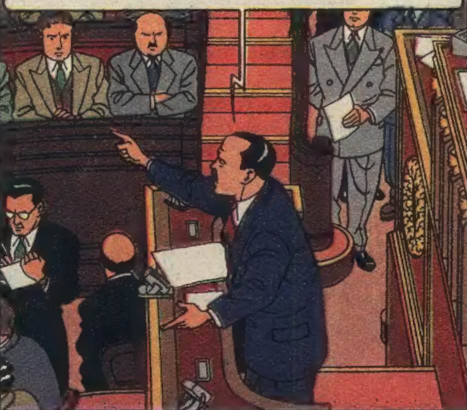






















(Wordt voortgezet.)

Drama in het Woud





































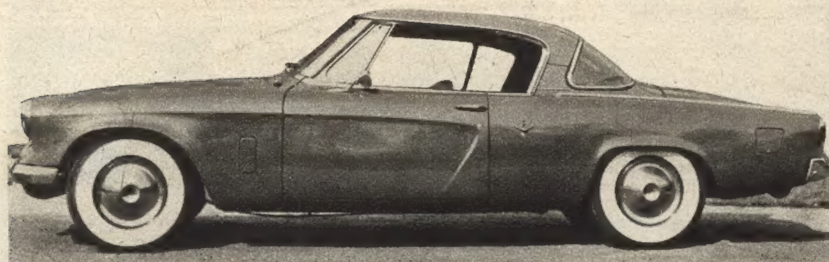


(Wordt voortgezet.)



KUIFJE maakt een proefrit met

De Nieuwe Studebaker



De « Faux-Cabriolet Commander V.8 » Studebaker 1953 : Mooie lijn, verlaagde carrosserie.

KENNISMAKING

MET zijn origineel model dat Studebaker in 1946 lanceerde, creëerde deze bekende Amerikaanse firma de naoorlogse lijn, die over heel de wereld gevolgd werd. In 1950 kwam Studebaker weer met een origineel model voor de pinnen : een carrosserie met reactievliegtuigkop. In 1952 gaf Studebaker dit model op en keerde terug naar een klassieker lijn. Men veronderstelde toen dat Studebaker meteen de leiding inzake carrosserielijn verloren had. Wie dit geloofde, zal zijn vergissing ingezien hebben, toen de nieuwe Studebaker 1953 op het Brussels Autosalon alle andere modellen in de schaduw stelde.

Op het ogenblik dat we onze proefrit maakten, waren er maar drie nieuwe Studebakers in Europa. Kuifje heeft met de mooiste van de drie wagens (het sportmodel met verlaagd koetswerk : dat de avond te voren van het Autosalon van Genève teruggekeerd was), een proefrit gemaakt.

Ziehier het verslag van die tocht :

OP REIS MET DE STUDEBAKER

WAT eerst van al opvalt is de lengte van het prachtig silhouet : 5,13 m. Men denkt dadelijk : niets voor de stad ! Maar wanneer men het stuur in handen heeft, voelt men weldra hoe makkelijk deze zware wagen zich laat sturen. De chauffeur staat verbaasd over het goede uitzicht op de baan en de spatborden belemmeren het rijden in de stad niet.

Het stuur is nauwkeurig en zacht. De Amerikaanse stuurinrichting komt een chauffeur, die gewoon is met Europese wagens te rijden, eerst vreemd en moeilijk voor. Het Studebakerstuur werd gelukkig aangevuld met een servo-mechanisme.

De verlaagde carrosserie is geen ijdele belofte : de wagen houdt inderdaad buitengewoon goed de baan. De achterwielen slippen niet en men heeft geen onveilig gevoel bij het draaien aan een normale snelheid.

We hebben zelfs een paar acrobatiën met de Studebaker 53 gedaan. Op een hobbelige, kronkelende landweg reden we tegen 120 km. per uur en we mogen verzekeren dat de wagen zich schitterend gedroeg. Inzake suspentie heeft men een gulden middenweg gevonden : niet te zacht en niet te hard.

TECHNISCHE STEEKKAART

Motor : *Fiskaal vermogen 20 P.K. Werkelijk vermogen : 120 P.K. aan 4.000 toeren per minuut. 8 cylinder in V-vorm. Cylinderinhoud : 3.812 cm³. Vier tijden. Compressieverhouding : 7/1. Waterafkoeling.*

Transmissie : *Enkelvoudige plaatkoppeling. Overdrive op 2e en 3e versnelling. Automatische versnellingsbak wordt geleverd tegen betaling van een supplement. Versnellingen aan het stuur. Achterwielaandrijving.*

Chassis en suspentie : *Afzonderlijk chassis. Verlaagde carrosserie. Klassieke suspentie met schroefveren.*

Remmen : *Hydraulisch op vier wielen. Mechanisch op de achterwielen.*

Afmetingen : *Lengte : 5,13 m., hoogte : 1,13 m., breedte : 1,80 m., gewicht : ongeveer 1.450 kg.*

GEMIDDELD VERBRUIK : 16 LITER
MAXIMUM SNELHEID : 155 KM. PER UUR

DE MECHANIEK

DE Studebaker-motor is een V.8 van 1951. Zijn 3.812 cm³ bezorgen hem 120 P.K. aan 4.000 toeren per minuut. De verhouding gewicht/kracht levert uitstekende reprisen : men bereikt de 100 km. per uur in 17 seconden (met derde versnelling). Wanneer men de tweede versnelling « à fond » gebruikt, bereikt men de 100 km. in 16 seconden. Zelfs wanneer men in tweede aan 20 km. per uur rijdt, bewaart men een verbluffende « reprise ». Boven de 110 km. per uur blijkt de derde versnelling minder nerveus.

Alle seriemodellen zijn uitgerust met een overdrive op tweede en derde versnelling. We hebben die beproefd. Dank zij deze overdrive, kan men nog sportiever rijden, want men heeft twee tussenversnellingen bij die eenvoudig bij het drukken of het loslaten van 't gaspedaal werken.

CARROSSERIE EN COMFORT

DE Europese (of om nog precieser te zijn : Italiaanse) lijn van deze wagen had ons reeds aangenaam verrast op het Brussels Autosalon. De wagen is ook zeer comfortabel. De boordinstrumenten werden goed geplaatst voor de chauffeur en de verluchting werkt uitstekend.

Er zijn niettemin enkele reserves te maken : De olietoevoerdop is te smal. De deuren hebben geen handvat, waarmee men ze makkelijk kan sluiten en het reservewiel is niet gelukkig ondergebracht in de bagagekoffer. Alhoewel men geneigd is een vergelijking te maken met de Italiaanse sportwagens, vergelijking die inzake prijs zonder meer in het voordeel van de Amerikanen uitvalt, stelt men bij nader toezien toch vast, dat de afwerking van de carrosserieonderdelen maar seriewerk is.



Het chroom is discreter aangebracht.

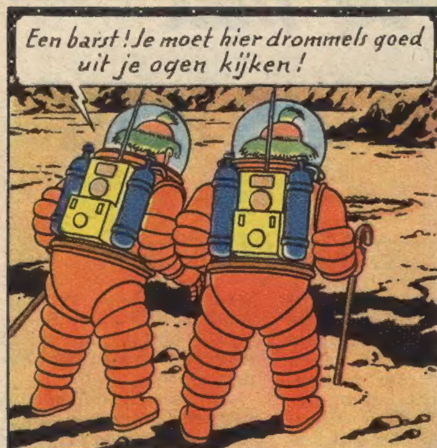
VOORDELEN	NADELEN
● Soepele en geruisloze motor.	● Reprises te traag boven de 100 km.
● Tweede versnelling die je tot op 100 km. per uur brengt.	● Motorkap gaat van voor naar achter open.
● Zacht en nauwkeurig stuur, zelfs bij hoge snelheid.	● Ondoorschijnende zonneschermen.
● Aangenaam en makkelijk sturen.	● Te smalle olieservoirdop.
● Uitstekend uitzicht op de baan.	● Slecht geplaatst reservewiel.
● Prachtig van lijn en verhoudingen.	● Starter is niet goed aangebracht.
● Comfortabel.	

Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

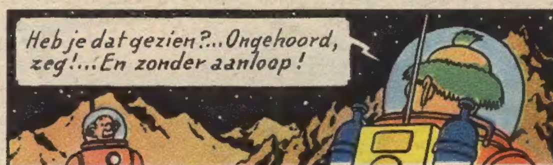
MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket is met Kuifje en zijn vrienden gaaf en gezond op de aardsatelliet geland. Janssen en Janssens maken een verkenningstocht...





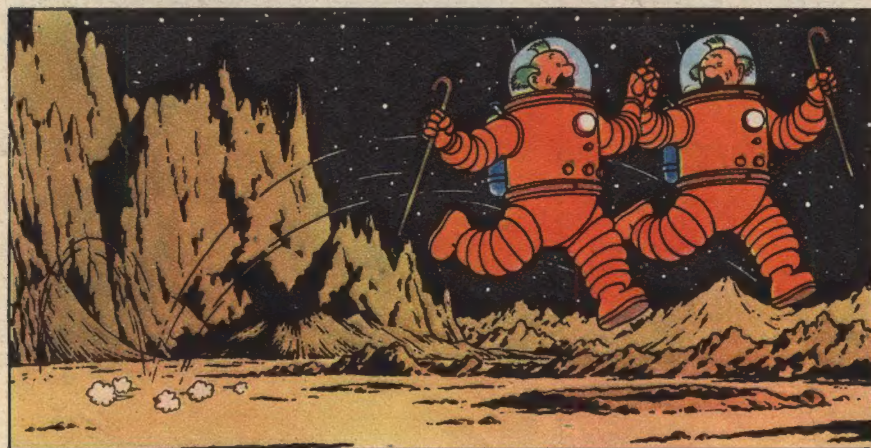


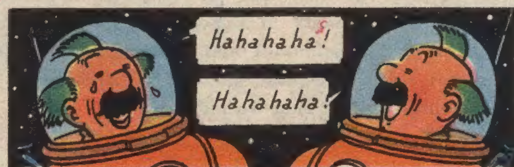




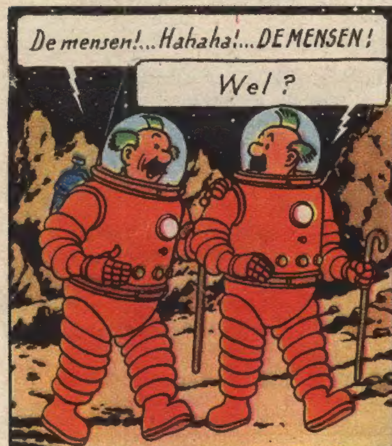




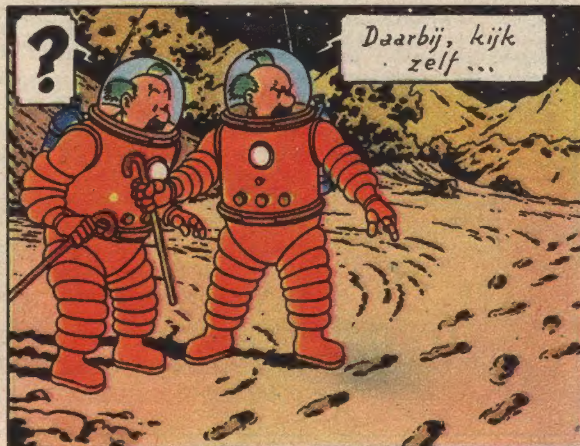












Wordt voortgezet.